

NEODVISNA VLADA V MUKDENU PREVZELA UPRAVO

V TIENSTINU SO SE ZAVRŠILI VČERAJ ZOPET KRVAVI POULIČNI SPOPADI

Dvesto vstašev je napadlo kitajsko univerzo v Tientsinu in oddalo kakih petsto strel. — Franco-
sko vojaštvo zastražilo francosko četrt. — Novi
mandžurski vladni načelnik je japonski general. —
Koncentriranje kitajskega vojaštva v bližini re-
ke Nonni. — Izjava kitajskega zastopnika dr. Sze.

TIENTSIN, 11. novembra. — Dvesto "kitaj-
skih" vstašev je napadlo sinoči kitajsko Nankai
univerzo. Francosko vojaštvo je bilo pozvano, da
je zastražilo mejo francoske naselbine.

Kitajska univerza se nahaja skoro v neposredni
bližini japonske naselbine. Napad se je završil nena-
doma. Vsega skupaj je bilo oddanih kakih petsto
strel. Župan si je brezuspešno prizadeval pomiri-
ti demonstrante ter je rekel, da je položaj dosti slab-
ši kot je bil v nedeljo zvečer.

Sinoči se je izvedelo, da so Japonci poslali neko
bojno ladjo iz portarthurskega pristanišča v Tien-
tsin.

Število vstašev, ki so bili v nedeljo usmrčeni, ce-
nijo na 25, dočim znaša število ranjenih več sto. —
Usmrčen je bil tudi neki kitajski policist.

MUKDEN, 10. novembra. — Juan Čin Kaj, vo-
ditelj gibanja za neodvisnost Mandžurije, je prevzel
danes v navzočnosti visokih japonskih časnikov va-
jeti nove vlade.

"Neodvisna provincijska vlada", ki stoji na stra-
ni Japoncev ter je naperjena proti nacionalistični
vladi v Nankingu, je bila formalno podrejena vod-
stvu japonskega generala Mikaya. Pri tej priliki je
nastopilo več govornikov, ki so govorili v japon-
skem in kitajskem jeziku. Cerimonija se je vršila
brez vsakega pompa. Nikjer ni bilo videti kake za-
stave.

Poročila iz raznih delov Mandžurije javljajo, da
so sovražnosti roparskih tolpe proti japonskemu vo-
jaštvu ponehale.

Veste iz Ženeve in Amerike vzbujajo splošno o-
gorčenje. Časopisje dolži Združene države, da so u-
vedle na Kitajskem in po drugih državah protija-
pansko propagando.

TOKIO, Japonska, 10. novembra. — Poročila iz
Mandžurije javljajo, da se koncentrirajo južno od
reke Nonni velike množine kitajskega vojaštva ter
da zamorejo vsak hip izbruhniti novi boji.

Japonski opazovalci so natančno poučeni o giba-
nju kitajskih čet. Pravijo, da so Kitajci zapustili
Anganghi, da prodirajo proti Fašinu ter da so od-
daljeni le par milj od železniškega mostu, vodeče-
ga preko reke Nonni.

V tamošnji okolici je jedva dva tisoč Japoncev,
dočim je Kitajcev najmanj petkrat toliko.

PARIZ, Francija, 10. novembra. — Zastopnik
Kitajske v svetu Lige narodov, dr. Alfred Sze, je
rekel, da bo Kitajska prisiljena mobilizirati, če se
ne bo posrečilo Ligi narodov uravnati kitajsko-jap-
onskega spora.

Kitajska se zaenkrat še zanaša na Ligo, če jo bo
pa Liga razočarala, se bo sama iznebila japonskih
vsiljivcev.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda
v Ameriki — Naročajte ga!

MacDonald o gospodarski krizi

VROČINA V MESTU — VIHAR NA MORJU

V New Yorku je bila vro-
čina kot poleti. — Na
severnem Atlantiku ve-
liki viharji. — Vročina
je dosegla rekord.

Medtem ko se je v New Yorku
nenadoma pojavila prava poletna
vročina, prihajajo radijska poro-
čila parnikov, da po severnem
Atlantiku razsajajo hudi viharji,
vsled česar imajo parniki po 24
do 36 ur zamude.

Danes so prišli v newyorško
pristanišče štiri parniki, ki po-
ročajo, da so se borili z velikim
viharjem. Kapitan parnika Ame-
rican Farmer, H. S. Middleton,
pravi, da je takoj, ko je odplul
od angleške obale, začel v velik
vihar, ki ga je spremljal ves čas
preko Atlantika.

Drugi parniki, ki so bili po 24
ur prepozni, so: Dresden iz Bre-
mena, Vulcania iz Trsta in Bel-
genland iz Antwerpena.

Parnik Ile de France, ki je od-
plul iz Havre en dan pozneje, kot
je bil določen, bo prišel v New
York v četrtek, mesto v sredo.
Veliki parnik Aquitania ima za-
mude 36 ur.

VISOKE DAME V STRAHU ZA GRANDIJA

Italijanski zunanji mini-
ster prihaja v Ameriko.
Grožnje proti njemu.
Italijanke se boje zanj,
ker je mlad.

WASHINGTON, D. C., 10. nov.
Italijanski poslanik de Martino se
je opolnoči pripeljal iz New Yorka
bled, zaspan in v skrbeh vsled
novice, da hočejo newyorški proti-
fašisti vprijeti demonstracije
proti italijanskemu zunanjemu
ministru Dino Grandi, ki je na
poti v Ameriko.

Poslanikova žena donna Anto-
netta de Martino je prišla 12 ur
za svojim možem čila, zdrava in
spočita. Njena pariška obleka je
brez madeža. Okoli ust se ji je zi-
bal slahek smeh. Oči ima obrob-
ljene z modro barvo.

V svojem uradu pa je poslanik
de Martino pregledoval izrezke
iz časopisov, ki so pisali glede ob-
iska zunanjega ministra Grandi-
ja. Z vladnimi oblastmi je ure-
dil vse, da bo Grandi varen pred
vsakim napadom v Združenih dr-
žavah.

Komtese, komtesice in marki-
ze, ki spadajo k italijanskemu di-
plomatnemu zboru, so vse izse-
be, ker se boje za varnost mila-
dega italijanskega ministra, kaj-
ti star je šele 36 let in ima lepo
brado, katero mlade Italijanske
zelo občudujejo.

HOOVERJEV SVAK JE BIL ARETIRAN

Pri svaku predsednika
Hooverja so našli pre-
cejšnjo količino žganja
in so ga aretirali.

SANTA MONICA, Cal., 10. no-
vembra. — C. V. Leavitt, ki je
svak predsednika Hooverja, je bil
aretiran, ko je pri zadnjih vrati
neke grocerije nesel vrečo z 19
pajnti žganja.

Obenem je bil tudi aretiran
lastnik grocerije Cliff Dailey.
Leavitt in Dailey sta bila izpuš-
čena na svobodo pod varščino \$250.

Mrs. Mary Van Ness Hoover-
Leavitt je na svojem domu prizna-
la, da je bil njen mož aretiran.
Toda rekla je:

Mr. Leavitt je bolj žrtev okol-
ščin kot pa česa drugega.

ROMANTIČNI ROMUNSKI PRINC NIKOLAJ

Romunski princ Nikolaj
je na Dunaju s svojo že-
no. — Njegov brat je
skušal zvezo preprečiti.

DUNAJ, Avstrija, 10. novem-
bra. — Osrednja Evropa, ki si
navzile slabim časom še vedno do-
voljuje zabave, se posmehuje ro-
munskemu kralju Karolu ki je
hotel preprečiti poroko svojega
brata prince Nikolaja z Janno Lu-
eijo Deletj, ko je sam že toliko-
krat zašel na stranska pota.

Dasiravno romunska vlada tr-
dovratno zanika, da bi bil princ
Nikolaj pobegnil in se poročil z
ločeno ženo sina romunskega mi-
nistra, Janno Lucio Deletj, na-
znanjajo dunajski časopisi, da sta
že bila več let zaljubljena in sta
imela tajne sestanke na Dunaju
in drugih avstrijskih mestih. Zato
dunajska javnost ni bila prav nič
presenečena, ko se je razglasila
ta novica, da je princ Nikolaj sle-
dil klicu svojega srea.

Ko je Nikolaj povedal svojemu
kraljevemu bratu, kaj namerava,
se je kralj zelo razjezil, in mu ni
hotel dati dovoljenja za poroko.
Nikolaj pa mu je krako povedal
da je kralj sam napravil isto na-
pako in da mu je on Nikolaj, po-
magal, da je Karol mogel priti
v domovino in je postal kralj.

Ko se je Karol vrnil iz pre-
gnanstva, je bil njegov brat Ni-
kolaj prvi, ki ga je pozdravil z
besedami: "Kralj Karol II, oče
vseh Romuncev".

Karolova mati kraljica Marija
je jasno pokazala, da ni zadovolj-
na s tem, da njen sin prevzame
kraljevsko čast. Tudi njegova lo-
čena žena, princesinja Helena, mu
je bila in mu je še sedaj nasprot-
na.

Zanesljiva poročila pravijo, da
je princ Nikolaj natanko povedal
svojemu bratu o svojem razmer-
ju z gospo Deletj, ki je na glasu
kot lepotica. Kralj Karol pa je ta-
koj s početka bil nasproten tej
zvezi.

THEO. DREISER JE BIL OBDOLŽEN NEMORALNOSTI

Časnikar Dreiser je ži-
vel v hotelu z neko že-
nsko. — Poslan je bil v
premogarsko naselbino,
da preišče razmere.

PINEVILLE, Ky., 10. novembra.
Časnikarski poročevalec Theodore
Dreiser, ki je bil poslan v to pre-
mogarsko naselbino, da preišče in
popiše obstoječe delavske razme-
re, se nahaja v velikih škripih,
ker ga je krajevna porota obdol-
žila nemoralnosti, ker je za časa
svojega bivanja v mestu živel v
nekem hotelu z Mary Pergain.

Ko je bil včeraj Dreiser o tem
obveščen, je rekel, da taka obdol-
žitev proti njemu ni mogoča.

Obdolžitev proti njemu se gla-
si, da se je pregrešil proti posta-
vi, ko je kot član preiskovalnega
odбора o delavskih razmerah ži-
vel v hotelu z žensko, ki ni bila
njegova žena.

Zadnje poletje so se dogajali v
premogarskem okrožju veliki de-
lavski nemiri in Dreiser je bil z
mnogimi drugimi časnikarji po-
slan v okrožje, da opazuje raz-
mere in poročja svojemu časopi-
su.

Dreiser in Mary Pergain sta
bila staviljena po poročstvo \$50.

MLADI ALLEN UMORIL ŽENINA SVOJE SESTRE

MLADI Allen priznal u-
mor. — Pri snubitvi je
bil Donaldson ustreljen.
Mati je na smrtni poste-
lji prosila, da se prepre-
či možitev.

PHILADELPHIA, Pa., 10. no-
vembra. — Frank A. Donaldson
je sinoči prišel v hišo Miss Rose
Allen, katero je želel poročiti, da
bi pred njenim očetom in bratom
ponovil svojo prošnjo, da sme po-
ročiti svojo izvoljenko. Oče in sin
pa sta bila že takoj spočetka pro-
ti tej zvezi.

Rose ob tem času ni bila doma.
Pogovarjali so se samo snubec,
oče in brat neveste. Brat Edward
Allen se je zelo razburil in tekem
prepira je Donaldson udaril mila-
dega Allena v lice.

MLADI Allen je nato zapustil hi-
šo, se peljal pet milj daleč k svo-
jemu prijatelju in si od njega iz-
posodil puško.

Ko se je vrnil domov, je hotel
Donaldson ravno oditi, Allen pa
ga ustrelil v trebuh.

Allen je svoj zločin mirno pri-
znal.

Allen in Donaldson sta stara po
23 let.

Oče morilec, Horace Allen, je
bogat industrijalec, ki se je že
pred nekaj leti umaknil v privat-
no življenje.

Allenova mati, ki je umrla lan-
sko leto, je še na smrtni postelji
prosila svojega moža in otroke,
da naj nikdar ne dovolijo, da bi se
njena hči poročila z Donaldso-
nom.

MINISTRSKI PREDSEDNIK PROTI DOLGOVOM IN REPARACIJAM

LONDON, Anglija, 10. novembra. — V svo-
jem govoru pred novim angleškim parlamentom je
danes ministrski predsednik Ramsay MacDonald
odločno nastopil proti reparacijam in vojnem dol-
govom ter proti načinom plačevanja kot jih dolo-
čata versailleska mirovna pogodba in Youngov na-
črt.

MacDonald je pozval vse države,
naj opuste napačno gospodarsko
politiko, katero vodijo od leta
1912.

Obljubil je, da se bo bavila vla-
da še pred Božičem z vprašanjem
angleškega gospodarstva, zatem je
pa razpravljala o zlati valuti, ka-
tero je Anglija odpravila.

Dokler bo človek vsiljeval
svetu nenaraven gospodarski si-
stem — je rekel — ne bo na sve-
tu nikakega blagostanja.

Glede pogovorov, ki sta jih ime-
la francoski ministrski predse-
dnik Laval in predsednik Hoover,
je izrazil MacDonald upanje, da
ne bo prišlo do sporazuma samo
med Nemčijo in Francijo, pač pa
med vsemi narodi, ki so zainteresi-
rani pri tem.

Obljubil je, da bo odločno na-
stopil proti višanju celi za živ-
ljenjske potrebnosti ter da bo
njegova poglavitna skrb posveče-
na nezapolsenim.

Splošno presenečenje je vzbudi-
l govor Georga Lansbury-a, no-
vega voditelja opozicije, ki je re-
kel, da bo delavska stranka vztra-
jala pri svojih zahtevah, dasi se
ji je njen voditelj (misli je Mac-
Donald) izneveril.

GANGSTERJI OBDOJENI NA SMRT

DETROIT, Mich., 10. novembra.
Ray Bernstein, Irving Milberg in
Harry Keywell, ki so vsi poznani
kot gangsterji, so bili danes spo-
znani krivim umoru po prvem re-
du, kar ima za posledico smrt na
električnem stolu.

Vsi trije so umorili tri bootle-
garje Hymie Paul, Joe Leibovitz
in Izzie Sukter.

Bernstein, Milberg in Keywell
bodo prihodnje dni slišali sodbo.

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih Državah

je zanesljivo varno in zato koristno za vas, ako se poslu-
žujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošilja-
janje denarja v staro domovino.

Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po
4%

Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenec točno
v polnih zneskih, kakor so iskazani na izdanih potrdilih.

Naslovljenec prejme torej denar doma, brez samodejnih, brez
nadležnih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom
naslovljenec in sigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošilje-
teljem v dokaz pravičnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučajih ko-
sreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slu-
čajih tudi na sodnji v stari domovini.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0000 ali 6361

Glas Naroda

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
115 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

za celo leto velja list za Ameriko	za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	za pol leta	\$3.50
za pol leta	za inozemstvo za celo leto	\$7.00
za četrt leta	za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" tiskava vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti ni ne priobčujemo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3578

POLOŽAJ NA DALJNEM IZTOKU

Aristide Briand je kot predsednik sveta Lige narodov poslal Japonski več strogih not, pa tudi Združene države so jo že parkrat opozorile, naj preneha s svojim prodorom v Mandžurijo, toda Japonska se ne briga niti za Ligo narodov, niti za Združene države, ne meni se za note in opozorila, pač pa neprestano prodira.

Japonske čete se vedno bolj bližajo ozemlju, kjer ima Rusija svoje interese.

Moskva ne drži križem rok, ampak je začela koncentrirati na mandžurski meji svoje vojaštvo.

Ob mostu, vodečem preko reke Nomi, so se koncem zadnjega tedna zvršili vroči spopadi.

Poraženi Kitajci so se v zmedu umaknili proti severu, dočim so začeli Japonci kopati strelne järke. To je jasno znamenje, da so sklenili za trajno ostati v tamošnji okolici, ne oziraje se na prepoved ali na dovoljenje Lige narodov. Položaj v Mandžuriji je približno tak kot je bil leta 1923 v Porurju. Torej nekaka vojna v miru.

Kitajci se ne morejo ubraniti svojega dobro oboroženega nasprotnika. Izročeni so mu na milost in nemilost ter si ne morejo pomagati.

Liga narodov ni še v nobenem slučaju pokazala svoje popolne nemoči, kot jo je v tem.

Na ultimatum Lige narodov naj se Japonci umaknejo iz Mandžurije, so slednji odgovorili z odločnim: NE!

Pretinja z diplomatskim bojkotom, to se pravi, da bi bili odpoklicani vsi tujezemski diplomati iz Tokia, ni Japoncev popolnoma nič razburila.

To je nadaljni udarec za Ligo narodov.

Kaj še preostaja? Gospodarska blokada Japonske. Proti nji bi odločno nastopile Združene države.

Posledica tega bo, da se bodo zadeve na Daljnem Izotoku po svoje razvijale, če tudi se Lig narodov na glavo postavi.

Kitajski preostaja samo dvoje: ali ugoditi vsem japonskim zahtevam, ali pa z orožjem braniti svoje pravice.

Zadeva postaja vedno resnejša, posebno ker japonski diplomati nočejo ničesar slišati o kakih pogajanjih.

Naši po Ameriki

— Štirje mladi Slovenci so se v Denverju, brata Kasteleca pa iz Puela.

— Anton Jurman, star 29 let in rojen v Jolietu, je umrl za sušico; zapušča mater in štiri sestre. Poškodbam, ki jih je dobil v tovarni, je podlegel Frank Gregoraš, star 58 let in doma od Metlike v Beli Krajini. Dalje je umrl Josip Greborech, star 73 let, ki je bil val čez 30 let v Jolietu; bolan je bil šest dni.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Kakor vsako leto, tudi letos priredi slovensko pevsko društvo "Slovan" v soboto, dne 14. t. m. svojo "Martinovo" veselico, v svojem klubu na St. Nicolas in Menahan St., Brooklyn, N. Y. Začetek ob 8. uri zvečer.

Tem potom v imenu društva prav vladno vabim vse rojake in rojakinje iz Brooklyna, New Yorka in okolice, da se v čim večjem številu udeležite. "Slovan" ima zopet nekaj lepih pesmi, katere se bodo zapele pri zgorajšnji prireditvi.

Nadalje bo na odru vpriporjen krasen prizor, ko bo sv. Martin krstil letošnji pridelek žlahtne kapljice. Obeta se, da bo letos prav izvrstna. Pridite in priprajte se. Se razume, da bo tudi za prigrizke vse najboljše preskrbljeno.

Godbo za ples pa je društvo poverilo istemu rojaku, kakor pri zadnji "Slovanovi" prireditvi 4. oktobra, kateri ga je takrat slišal, mora priznati, da je mojster v tej stroki.

Trajaj kličem vam vsem skupaj: Na veselo svidenje dne 14. t. m. v "Slovanovem" klubu!

Anthony Svet.
tajnik slov. pev. dr. "Slovan".

Cleveland, O.

Rojaki iz Clevelanda in okolice bodo imeli v nedeljo priliko slišati opero "Turjaška Rozamunda". To je delo našega pevovodje John Ivanusha. Peveci so se skozi vse poletje trenirali za to lepo stvar, in zagotavljam vas, da bo vsak, kdor pride v nedeljo v Slovenski Narodni Dom zadovoljen.

Sliški boste največji slovenski zbor v Ameriki.

Ker časi niso preveč dobri, so se cene vstopnicam precej znižale v primeru s prejšnjimi leti.

(Nasvidenje v nedeljo!)

Za zbor "Zarja":

Joseph Birk, ml., tajnik.

Greensburg, Pa.

Danes je ravno nedelja in krasno vreme, kakor ga menda ne bomo imeli več tako kmalu. Zelo živahno vrvenje. Avtomobili drve, kakor da bi jih morali vse danes izrabiti. Vsakdo si menda misli: Poženimo danes, jutri ne vemo, kaj bo.

Tudi v naravi se kažejo posamezni pojavi, ki niso primerni sedanjosti. Drevje je sicer večinom že vse golo in veter prinaša listje pred prago domov, kjer ga ni prav nič treba, toda ptički zvrzole kot bi se prebujala pomlad, in moja vsakinja je prinesla domov lep, dobro razvit regratov evet.

Sicer je pa že slane padla na "vse te žlahtne rožice", in zima se je naselila v vsa ta uboga človeška srea.

Po gladki, lepi atomobilski cesti prihajajo počasnih trudnih korakov in ti potožijo: Že od večera nisem ničesar jedel. Pa to ni samo navadni prosjaki, kakoršne naletiš ob vseh časih in v vseh deželah. Večini je skrajno mučno beračenje in odlašajo do skrajne sile. Pride in poprosi za kozarec vode, se zahvali ko to dobi in hoče oditi. Pa vidiš po njegovi obnošenosti in zamazani zunanosti, po prepadenem obrazu in negotovi hoji, da narava zahteva kaj več kot kozarec vode.

In potem se prične pripovedovanje. Z večino je seveda tako. Imel je primerno delo ob svojem času, pa je mislil, da bo vedno tako. — Saj ko bi bilo vse prav urejeno, saj bi moralo biti res vedno tako.

Drugi so zopet taki, ki jim ni nikoli bila sreča mila. Nekateri gredo k svojim sorodnikom ali znancem, kjer upajo, da bodo tam dobili delo, katerega v največjih slučajih ni, a tretji potujejo že kar brez smotre tjevdan.

Raznoličnega kova in vseh poklicev ljudje, bele in temne polti, posamezni, paroma, oče in sin, stariši z otroci, novoporočen par ali ljubica in fant.

In na kakše daljave potujejo. Koliko milj je do tega mesta? In ko mu poveš da je 34 milj do Uniontown, Pa. in da je to pretežno hoditi, pove, da gre iz Detroit, Mich. ali iz Buffalo, N. Y. v Clarksburg, W. Va. ali Middletown, N. C.

Tuintam se komu posreči, da ga kak motorist pobere na svoj avtomobil, toda bolj redko.

Prepogosto se namreč pripeti, da nepridipravi zlorabijo motoristovo dobrohotnost in ga napadejo in-oropajo. Vsled tega je zadnji čas kaj težko dobiti prost vožnjo.

Nedolžni morajo trpeti za dejanja lopovov. Ženske imajo v tem oziru več sreče, posebno ako so lepe, prikupne in mlade.

Taki dve so se nekoč ustavili tukaj. Za pojasnilo seveda. Potem sta postali tudi lačni in med obedom tudi zgovorni. Prepotovali sta v par mesecih skoraj vse države Unije, in to iz grole pustolovščine. Prva je bila komaj sedemnajstletna, toda lepo in dobro razvito dekle. Druga par let starejša, toda dokaj dozorela. Izbrali sta severno pot do Pacifika in Californije in sedaj sta se vračali skozi južne države in New York nazaj na svoj dom, ki je nekaj čez 30 milj oddaljen. Ni jima bilo treba hoditi in vse povsod sta lahko dobili prosto vožnjo ter ohranili svojo žensko čast.

"You know", — sta rekli, — "ako moški vidijo, da nisi easy prey, to oni takoj prenaidejo in se tudi obnašajo kot gentlemani napram ladies". Pri nas je pač bilo tako, dasi nismo bili preveč prepričani o njunem devištvu, kar dvonim, da je bilo vespovsod tako. Da pa nista imeli dosti sitnosti glede vožnje sem se kmalu prepričal. Ni jima bilo treba dolgo čakati, da se je jima posrečilo na znani način, ki se ga poslužujejo hobotji v ta namen, ustaviti luksurijsen sport roadster. Iz njega je izstopil mlad, stasit, krasen eksemplar moške lepote, pomagal jima galantno na sedež in odradali so ... Pa tako se vsakemu ne godi. Večinoma so ti siromaki resignirani ljudje, radi udarcev usode napol otopeli, ki so že izgubili upanje, da bi bilo kaj volje in so radi tega že popolnoma udani v svojo usodo. To je toliko bolj žalostno, toda to ne spada sem, ker potem bi moral začeti novo poglavje, kar pa ni moj namen za danes.

Vseeno bom pa navedel par vzgledov — ne preveč žalostnih — saj kaj bednega nikdo rad ne posluša.

Prišla je mati s šestimi otroci. Vsi so bili otroci, ne mladeniči ne mladenke med njimi. Prosila je vode in hleb kruha. Toda otroci so videli vse druge dobrote. — Ne, ne, — je rekla mati, — voda in kruh je dovolj dober za nas. — Toda s kakim prikritim ponosom je ta mati gledala na to to svojo razposajeno čredo. In kdo bi se upiral čaru razposajene moči mladosti. Ko bi jih vi videli, kako so se razposajenci kregali, kateri bisenit je boljji in katerega ni on in ona dobila, tudi vi bi jim dali zadnji nikel za zabavo.

Mati je bila vdova par let. Mož premogar je umrl menda od truda, kar pomeni od prenapornega dela. Pri takih jedcah je lahko vse sproti šlo, kar je zaslužil. Vdova se je par let mučila in pretrpela kakor je mogla in znala, toda, ker so tudi tisti, ki so ji do sedaj deloma pomagali, prišli v svoje lastne stiske, se je odločila, na daljno pot do sorodnikov pokojnega moža. V kakšnem gnetnem položaju se oni nahajajo in kako jih bodo sprejeli, ji ni bilo znano.

Prišel je mož iz Oregona na poti v New Jersey. Srednjevelik, robusten, zagorel star okrog trideset let. Po njegovi zarjaveli polti bi ga bil bolj sodil, da je iz Texasa ali Arizone, kakor pa iz severnega kraja. Tudi njegova zunanost je kazala vse kaj drugega kakor je v resnici. Prišel je v zgodnji jutranji uri in skoraj na surov način zahteval jed. V resnici sem se ga bal nekoliko. Pa sva postala kmalu zaupna.

Pred toliko leti se je izselil na Zapad, poln upanja, se nekako prerival do zadnjega časa a končno je vse odpovedal. Sedaj se vrača nazaj k svojem.

— Veruj mi, — je rekel, — da je dandanašnji na potovanju težko izprostiti za jed. V mnogih krajih, posebno krog premogovnikov so mali prodajalci na robu propada. Dajali so na upanje v nadi, da se obrne kaj na bolje, a sedaj, ker ljudje ne zaslužijo, so sami na robu prepada in mnogi so že morali zapreti prodajalne in so postali sami reveži.

Pa se dobre tudi filozofi med temi siromaki. Po cesti ji primaha srednje starosti možak, čvrst in krepak. — Kje da je County Home? — vpraša. — Da je slišal, da tam dajejo obleko in da so njegove hlače že bolj slabe in da skuša druge dobiti. Pa njegove hlače niso bile še ravno preslabe in vsa njegova zunanost je kazala dostojnega človeka. Bil pa je že čez leto brez dela in brez sredstev.

— Ali si gospodar tukaj? — Ne nisem, samo delam tukaj, — mu odgovorim, — toda ako bi kaj jedel, bi se vseno kaj preskrbelo. — Ne, hvala, — je odvrnil, — jaz dobim jesti dovolj. Jaz se ne oglašam po takih majhnih prostorih: jaz grem v najboljši restavrant v mestu, se vsedem med častitljive goste in ko pride strožajka do mene, ji razložim kako in kaj. Ker se boje škandala, me pokliče v zadnjo sobo in tam mi nalože dovolj.

Najbednejši med bednimi.

Pride zamorec in se ogleduje pred prodajalno. Ne ve ali bi prišel notri ali ne. Pod pazduho ima zavoj starega kruha. Rad bi kavo, da bi zamočil presuhi kruh. Kave ni, pa mu dam mleka. Ponudi nikel, katerega je našel. Se-

veda mu tega ne vrjame, ker v svoji bojazljivosti si ne upa priznati, da ga je kje izprosil. Šestinsedemdeset let je star, pa se mu ni še tako slabo godilo. Gre iz New Castle v Bentleville. Kaže neki časopis, da bodo delali tam novo državno cesto, kjer bodo brezposelni bivali v šatorih, kar je po njegovem mnenju vse tako preskrbel governor Pinchot, da bo lahko vsak brezposelni imel delo, stanovanje in hrano. Kako časopisje in prebivalstvo v okolici Bentleville nasprotuje omenjeni Pinchotovi odredbi, češ, da je tam dovolj brezposelnih domačinov, ki lahko stanujejo v svojih domovih, mu nismo hoteli povedati, da mu ne bi podrl še tisto malo upanja, ki ga je imel v svojo samo pomoč. Ko smo mu povedali, da je daleč zašel in kod naj hodi, da bo prišel do svojega cilja in ko je v slovo še dobil ovoj Five Brothers Tobacco, je ves zadovoljen odšel z omahujočimi koraki in z besedami: God Almighty bless you for your kindness!

Pa kam sem zašel! Mislim sem le vama, draga prijatelja napisati to sporočilo! Saj ga bosta lahko čitala in čital ga bo še kdo drugi in — seveda ne veliko, pa vsaj nekoliko, upam, da bo pripomoglo do boljšega razumevanja med človekom in človekom v teh težkih časih.

Venc. Paleich.

Los Angeles, Cal.

Tukaj nas je precejšnje število Slovencev in smo poleg dveh podpornih društev, ustanovili pevsko in dramatično društvo "Zarja", katero daje prvi koncerti in ples v nedeljo 29. novembra v dvorani srbskega društva "Edinost" na East 2 in Hunpry ulici Boyle Heights. Začetek programa ob 2 popoldne.

(Na prvem mestu bo moški in ženski zbor pod našim vrhim voditeljem Joseph Listom: Tri mlade umetnice sestre Vesel in Miss Frances Skolrič. Dvospev (Duet) Miss Mary Parkelj in Chas. Trtek. Mr. Jos. Labačnik harmonika solo; Miss Zala Zorana, pesalka.

Ženske bodo preskrbele za prigrizek. Zvečer sledi ples.

Vsi bomo zadovoljni in pozabili na težke čase.

Slovenci, ne pozabite 29. novembra. Mesto Los Angeles silno raste. Oddaljeno je 18 milj od obali morja. Sem pridejo ljudje iz vseh krajev, ker je mlo podnebje.

Sem pride tudi veliko mladih ljudi, da postanejo filmski igralci. V Hollywood-u je največja industrija filmov.

Povabim tudi gospoda Petra Zgaga, ker naše Marjanec so strašno lepe in tudi grozde tukaj raste.

Večletni naročnik

Joseph Vesel.

Peter Zgaga

Martinovo.

Slovenski narod menda nebe-nega svetnika s tako verno ne-časti kot časti svetega Martina. In svetnik zasluži to čaščenje, ker nam vsako leto sproti blagoslovi vinsko kapljo, v koje znamenju se Slovenci rodi, živi in umrje. Zakaj si je narod izbral baš sv. Martina za svojega patrona, mi ni znano.

Kot je mogoče posneti z svetih bukev, ni bil Martin vinorejec, pač pa vojščak. Hud vojščak in usmiljen obenem, kajti usmilil se je nagega ob poti; z britko sabljo je presekal na dvoje svoj plašč in mu ga je polovico daroval.

V njem sta bili torej združeni dve lastnosti: neustrašenost in dobrotu. Slovenci so si izbrali patrona po svoji podobi. Neusmiljen in neustrašen so pri pijači, obenem pa mehki in dobri ko kruh.

Pravda, kdaj je pravyaprav Martinova nedelja (če Martin slučajno na nedeljo ne pade), še sedaj ni končana.

Nekateri pravijo, da je tista nedelja pred njim, dočim drugi vztrajno zatrjujejo, da je tista za njim. Ker se pa nihče noče velikemu svetniku zameriti, praznujemo soboto in nedeljo pred njim ter soboto in nedeljo za njim.

V New Yorku smo v nedeljo zvečer martinovili.

Letošnja kaplja, ki je zares dobra, in pa beseda preplegega dekleta sta me tako zmedli, da sem prišel skoro vrtoglavl domov.

Pa si ničesar ne očitam in se nič ne kesam. Vse je šlo natančno po programu.

(Na odru so se pojavili: — Bog oče, ki je "ustvaril zemljico, ki je rodila grozda dva", ki sta "napolnila kozarčka dva", dočim sta "kozarčka napolnila pijančka dva" in tako dalje.

Nazvečta sta bila tudi sveti Martin in menda tudi sveti Anton ter "starček, živeč v dolenskih gorah".

Vsa ta pisana družba je prišla na oder najbrž naravnost od krstije, ker je bila neizmerno razigrana in vesela, in zdelo se mi je, da se celo "oče nebeški" sumljivo maje seninjala.

*

Za soboto so me pa povabili v Little Falls, kjer bo imelo društvo "Združenih Slovencev" v dvorani na Seely Street svojo prireditev. Poročilo sicer ne pravi, da bo krst, in tega tudi treba ni, kajti zdi se mi, da ne bo krsta, pač pa prava poplava.

Poleti sem pokušal lanski pridelek v tamošnji slovenski dvorani, in moram reči, da tako dobre, iskrene se in žlahtne kaplje nisem še nikdar prej pil.

Če sta jo tudi letos komandirala prijatelja Grden in Susman, naj se gredo vsi francoski šampanjci pred njo skrit (ali pa še kaj hujšega).

Ker Martinovanje ne sme biti brez klobas, jih bo najbrž Cigale napravil, dočim bosta drugo divjačino preskrbela Martinez in Matija, lovec in ribiča po božji volji, ki kadar hoče, ustrelita jelena, moosa ali pa medveda, pa že kaj vmes pride, da ne moreta obiliga plena pripeljati domov.

Dekleta, žene in vdove bodo postregle z vsem, kar imajo.

Saj bi mi ne vrjel, čitatelj, koliko skrbnih slovenskih žen, koliko ljubkih deklet in koliko postrežljivih vdov je v lepem Little Fallsu.

Da se prepričaš o tem, pridi, če ti je le mogoče, v soboto zvečer na martinovanje "Združenih Slovencev".

Boljšega imena kakor "Združeni Slovenci" si niso mogli izbrati tamošnji rojaki. Tam sta res sloga in edinstvo nad vsem.

Svoje društvene prostore so si postavili na dolgem ozkem polotoku, ki ga obdaja na eni strani Mohawk River, na drugi pa kanal, po katerem vozijo ladje iz severozapadnih krajev, kar mnogokdaj pripomore, da se New York od želje ne zgrudi.

Toraj voda vespovsod... Mojstri, ki so pripravili dom "Združenim Slovencev", so pa znali klet dobro zacementirati, da ne prodre v njo niti kapljica vode.

Niti v klet, še manj pa v sode. V upanju, da boste imeli v soboto, 14. novembra, zares lep večer, vas iskreno pozdravljam.

SLOVENSKI PEVSKI ZBOR "ZARJA"

— PRIREDI —

Opero: "Turjaška Rozamunda"

v NEDELJO, 15. Nov. Ob 7:30 zvečer

v AUDITORIJU S. N. DOMA, CLEVELAND, O.

Dirigira John Ivanush

Vstopnica \$1.— in 75c.

— VARNJO ZARJANI

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

82 ORSTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

V OBJEMU HOBOTNICE

Na Daljnem Vzhodu sredi zaliva Petra Velikega leži pred viharji dobro zavarovan otočič Anselm, ki je dobil svoje ime po nekem davno pozabljenem admiralu. Otok je tako majhen, da ga pešec obide v petnajstih minutah. Skoro na nobenem zemljevidu ga ne najdemo. A vendar je velikega pomena kot oporišče lovcem na trepange, morske črve, ki jih Kitajci čislajo kot slastno jed in dragoceno zdravilo.

Lepca solnčnega dneva me je popeljal — tako pripoveduje Peter Saharcev — motorni čoln iz Vladivostoka na otok. Obiskati sem hotel slovitiga potapljača, Japonca Use-Jojo. Po štirideset letnem napornem delu je moral opustiti tavanje po dnu morja in je na stara leta postal vodja delavnice za popravila potapljaške opreme. — Naprosite ga, da vam bo povedal kaj o hobotnicah, — mi je svetloval pristanski nadzornik. — O tem zelo rad pripoveduje.

Use-Jojo me je sprejel na pragu delavnice. Bil je tako majhen, da so mu noge bingljale v zraku, če se je vsedel na klopo. Globoke gube so pokrivalo njegov od morskih viharjev razoran in od solne ožgan obraz. S srebrnobeli kratko ostrženimi lasmi, dolgo pipo v ustih in v otroški pleteni čepici je bil podoben pravilnemu škrtcu. Princel je stol in mi ponudil japonske cigarete s pozlačenim ustnikom. — Use-Jojo je pripovedoval počasi, z razločnim tihim glasom:

Hobotnica (octopus) se drži po malih mlinskih zalih s kamenitim dnem in napičnim obročnim skalovjem. Po silnih krajih v zavetju dobijo naši lovci tudi najboljše vrste trepane. Hobotnica ni nikoli sama; vedno plavajo v malih jatah. Svoji okolici se tako spretno prilagodi, da jo opazi tudi najbolj spretno oko šele po večminutnem opazovanju. Oblika in tudi barva nestvara je vedno natančno podobna oni skali, katere se drži.

Profesorji oceanskega inštituta so me večkrat pošiljali opazovat hobotnice. Skrival sem se za podvodnimi skalami, da bi se mi posrečilo priti blizu. Hobotnica je zelo zvita. Dobro ve, da ne bo vsak dan imela srečnega lova in zato kakor verica nabira zaloge, da ne bi ob slabem vremenu stradala. Dolgo pobira drobne školjke in jih nakopiči v dobro zavarovani podvodni votlini. Potem tiči v skrivališču in ob tej skromni hrani preži na bolj slasten griljaž. Nekeč sem o-

pazoval zanimiv prizor. Hobotnica je zlezla v razpoklino med skalovjem in od tam navpično molela samo eno lovko. Od kraja nilem razumel te zvijače. Lovka se je dvigala iz skalovja kakor podvodna rastlina. Postala je celo nekoliko zelenkasta. Njen popolnoma nepremičen zgornji del je bil nekoliko zakriven in ni bil bolj debel od navadne vrvice. Naposled je priplavala mimo mala ribica. Leno se je približala dozdevni travi, ki se je komaj razločno pomikala naproti. Vztrajni lovec je ujel pripraven trenutek in previdno vrget lovki ribi čez hrbet. Nenadoma se je sklenila v zanko postala debelejša, se trdno oprijela ribe in jo odvela na no med skalovje.

Potapljaču so nevarne samo izredno velike hobotnice v teži od 150 do 300 kg. Tak velikan človeka lahko zadavi z lokvami, preden se bo ta mogel dvigniti nad morsk gladino. A velike hobotnice so redke. Tekom svojega tridesetletnega službovanja sem samo enkrat od daleč videl tako pošast. Večinoma ujamejo hobotnice težke do 100 kg. Te potapljaču niso nevarne in jih ta celo sam zasleduje. Meso hobotnice je belo, prožno, ima okus po dobrih posušenih ribah in se jako drago prodaja. Rusi ga pa ne marajo jesti.

Prvič sem srečal hobotnico še na Japonskem. Zelo sem se prestrašil, ker sem bil še mlad, in sem že hotel potegniti signalno vrstico. Takoj mi je pa prišlo na misel, da se bodo na ladji norevali iz mene in mi očitali strahopetnost. Starejši potapljači so me učili, kako se moram obnašati pri dvoboju s hobotnico. Spomnil sem se njihovih naukov in pogumno sem krenil proti stegnjenim tipalkam. Videl sem, da hobotnica draži moja navzočnost, ker je izredno hitro izpremenila barvo. Iz pepelnasto-sive je namah postala mlečnobela in potem sinj-kasto črna, kakor od odtemnele krvi nabrešla žila odvodnice. Zapri sem zaklopnico za spuščanje in se odinil od skale. Nato sem hitro skočil čez hobotnico in ji z železnim kavijem prebodel glavo. Takoj se je zavrila v črn oblak. V naglici mi je zdrsnil kavelj iz rok. Hobotnica se je z lokvami oprijela mojih nog, a je imela premalo časa, da bi se priselala name. Neovirano sem se dvignil v višino. Na polovici poti navzgor sem se opogumil in sklenil, da bom šel pogledat, kaj se je zgodilo z mojim sovražnikom. Našel sem ga v smrtnem boju. Popadel ga je krč. Zaman je migal z lokvami in se skušal zariti v pesek ali zlesti pod skalovje.

Pozneje sem se večkrat udeležil še veliko bolj nevarnega lova, pa take zmage kakor prvič nisem nikoli doživel. Večkrat sem se hotel pred tovariši pohvaliti, kako sem pogumno. Pustil sem hobotnici, da se mi je ovila z lokvami in nato potegnil za signalno vrstico, da so

me z njo vred privlekli na ladjo. Ta neumnost na tako nevarna, kakor bi utegnil misliti morda nevarni človek. Potapljaška obleka je iz močnega gumija in me hobotnica ni mogla poškodovati. Nikakor nisem tvegal življenja, četudi mi je hobotnica z lokvami zvezala roke in noge. Samo da v tem primeru potapljač z glavo ne pritiska zaklopnice za spuščanje. Upognil sem vrat in mogočen sunk v čeladi napokilene zrak me je takoj z hobotnico vred vrget nad morsk gladino. Tovariši, ki so me privlekli na krov ladje, so z noži prerezali lovke ter me oprostili iz objema hobotnice.

Trdovratnost je najbolj značilna lastnost hobotnice. Nikoli ne izpušči plena, če ga je zadosti močno zagrabila. Nekeč sem našel izredno dosti lepih trepane. Zatočil sem se v pobiranje, basal košaro in nisem opazil, da sem se preveč približal veliki hobotnici. Sporočila je lovke in me ujela za noge. Prestrašil sem se in v istem trenutku so ukenile lovke tudi moje desno roko. Nakopičil sem v čeladi zrak, da bi me hitro vrget navzgor. Hobotnica pa ni izpuščala ne mene, ne kamna, ki se ga je držala. Morzarji so naposled privlekli iz morja vse skupaj: mene, hobotnico in najmanj 100 kg težek kamen.

GROCKOVI SPOMINI

Slavni komik Grock, ki smo ga videli v filmu in je nam ostal v trajnem spominu, grozi že dalj časa, da bo dal gledališču slovo, k sreči pa tega še ni storil. Niti po filmu, ki je bil proglašen za njegovo slovo od javnosti, kralj smeha ni opustil svojega delovanja, temveč nastopa v Švici. Zdaj je izdal svoje spomine, iz katerih zve človek o njem vse v eni uri. Od rojstva, čigar kraj je še zdaj zagonek od prvih korakov v življenju preko njegovih pustolovščin in ljubezni do prvih svetovnih uspehov, vse to je opisano v spominih. Grockovi spomini se odlikujejo od mnogih drugih in to, da nikogar ne obrekujejo in z nikomur ne obračunavajo.

Grock pripoveduje samo o sebi, o življenju nadarjenega dečka in o pestri življenjski karijeri, ki ga je čakala. Najlepši njegovi spomini se nanašajo na mladost v zasneženih planinah bernskega katona. In zdi se, da je dosegel vršek svoje sreče v Španiji istega večera, ko se je kraljica tako nasmejala njegovim grimazam in igri, da je morala v posteljo prej nego običajno.

SMRT VELIKEGA UČENJAKA

Na Dunaju je umrl za srčno boleznijo znameniti učenjak prof. Konstantin Economo, o čigar zavodu za raziskovanje človeških možganov se je opetovano poročalo.

Njegova raziskovanja so znanosti pripomogla do mnogih epohalnih odkritij. Zlasti se je proslavil z rešitvijo uganke evropske spalne bolezni (encephalitis lethargica), z odkritjem spalnega centra v človeških možganih, z določljivostjo funkcij posameznih možganskih predelov, z raziskovanjem gradnje možganske skorje in hrbteničnega mozga in s svojimi predavanji po vsem svetu.

Njegova smrt je prišla mnogo prezgodaj, kajti bil je mož, ki mu je bilo določeno s svojim delom prodreti še v mnoge skrivnosti človeškega življenja in koristi znanosti kakor človeški družbi.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

DEŽELA BASKOV IN NJENO ZAGONETNO LJUDSTVO

Španska vlada je v treh baskijskih provincijah na robu Pirenejev in v Navarri koncentrirala močne vojaške čete, da bi držale v šahu strogo katoliško prebivalstvo. Malo znano prebivalstvo teh krajev, Baski, ki niso z nobenim sedaj v Evropi živčim narodom v sorodu, opisuje neki poznavalec te dežele sledeče:

Z Baski se je evropska javnost doslej bavila samo tedaj, če se je kje vršil kak kongres jezikoslovcov ali narodoslovcov in so pri tem hoteli rešiti zagonek, odkod izvira to skrivnostno ljudstvo, ki stanuje severno in južno zapadnih Pirenej. 200.000 Baskov živi pod francoskim gospodstvom, pol milijona pa v Španiji; skupno biva tedaj še okrog 700.000 Baskov v svoji stari domovini. Baski tvorijo enega najmanjših narodov Evrope in niso niti po jeziku niti po rasti sorodni drugim Evropejcem. Gre tu za posebno pleme, najbrž za ostanek naroda, ki je svoj čas prebival po večjih delih Evrope, pa so ga polagoma potisnili v severošpanske gorske kraje.

O Baskih so se že mnogo prepirali — na kongresih, na vseučiliščih in v znanstvenih spisih. Sedaj se je spor prenesel iz profesorjskih sob neposredno v baskijske province. Ne gre več za preteklost, marveč za sedanjost in bodočnost. Baski si žele samostojnosti, tako iz narodnih vzrokov kakor tudi zaradi nasprotja proti španški republiki. Boj za cerkev igra tu veliko vlogo. Dežela Baskov je španska Vendeja.

Že Rimljani so omenjali narod, ki je gotovo identičen z Baski; poročali so, da ga ni mogoče podjarmiti. Kljubovalno so vztrajali Baski na svoji posebnosti in se niso dali s španskim polotokom romanizirati. Zagodeni med romaniziranimi Španci in Francozi so tvorili otok ljudstva, ki se je proti vsem drugim narodom zaprl. Tudi v arabski dobi Pirenejskega polotoka je to ljudstvo ohranilo svojo neodvisnost in je v naslednjih stoletjih z orožjem v roki branilo svojo posebnost. Še pred polstoletjem so ob priliki gibanja Karlistov Baski skušali razširiti svoje posebne pravice. Ko so bili premagani, so razveljavili zadnje njihove predpise, in sedaj se je začel boj proti njihovemu staremu jeziku.

Baskiški jezik ni enoten, marveč obstoji iz mnogih narečij. Lastne pisave ni ustvaril. Iz tega pa ne smemo sklepati, da Baski niso gobili svojega jezika. Knjig ne bero nobenih; v srednje velikem mestu boš morda v kaki trgovini našel par molitvenikov, knjigarno boš pa zastoj iskal. Zato pa ima vsaka vas ljudske pevce, poljske delavce ali pastirje, ki so sposobni svoje občutenja, svoje doživljanje, svoje želje brez priprave izraziti v verzih. Ta umetnost se med ljudstvom zelo goji in razvija do velike popolnosti. Pri pijaci se neredko zgodi, da se dvigne Bask in izrazi svoje navdušenje ali žalost v pravkar iznajdenih epičnih verzih; nato se dvigne tovariš, pastir iz sosednje vasi in odgovarja v prav tako lepih verzih.

Od nekdanj so vse tri baskijske provincije in Navarra konservativ-

ne in katoliške. Delj časa kakor drugi narodi so ohranili svoje stare pesmi, oblačili se celo v staromodno obleko, ki je medtem postala deloma visoko moderna. Temnovišnjeva čepica, ki jo navadno nosi Bask, je postala sportna čepica po vsem svetu. Če Bask žaluje, nosi črno volneno čepico; policisti nosijo rdeče čepice. Moški se oblačijo v kratak joplj in pas iz pisane svile, ženske pa nosijo čez srajco in opleček pisano ruto in rdeči ali višnjevi joplj z živimi trakovi. Posebnost so tudi preprosta suknena obuvala s podplatji iz konoplje.

Konservativno so se Baski držali te noše, konservativni so tudi v gradbi hiš. Povsod vidiš nepravilna poslopja, ki s svojimi balkoni in zunanjimi stopnicami spominjajo na švicarske hišice.

Cerkev so bili Baski vedno zvesti; sedaj pa prihajajo v deželo novotariji, zapirajo samostane in izdajajo zakone proti duhovščini. Tudi proti temu novotarjem ne zatajujejo Baski, ki so se s svojo konservativnostjo in svojo odpornostjo ubranili spojitve z okoli bivajočimi narodi svoje tisocletne posebnosti.

Mislili so, da bo industrializacija dežele izsilila spremembo ljudskega značaja. Ozemlje, okrog inesta Bilbao je špansko Porurje. V gorah so dobivali rudo, železo in baker. Ni še dolgo temu, ko so vse to dobivali v dnevnem kopu. Sedaj kopljejo globoke rove v zemljo in ko je ruda nalozena, ima le kratko pot do plavzev.

Med gorovjem in morjem se razprostira široka ravnina, pokrita z gozdovi visokih dimnikov. In za tovarnami se že prično pristaniške naprave, kjer čakajo tovarni parniki, da prepeljejo izdelke tega španskega Porurja v tuje dežele.

Ampak parniki danes ne čakajo več. V Španiji ni drugače kakor po vsem svetu. Veliki deli pristaniških naprav so neuporabljeni, iz dimnikov se že dolgo časa ne valja dim, rudniki počivajo. Tudi ta del dežele Baskov je prisiljen zopet dobiti podoželski značaj in industrijsko delavstvo se je povrnilo v svoje vasi.

Bask je pa naravi zaprt, proti tujcu in vsemu tujemu nezaviljiv, skoraj sovražen. Industrija bi ga mogla prisiliti, da se poravnava s svetom. Sedaj sedi zopet v daljnih, globokih vaseh, dela na bujnih koruznih poljih in prideluje jabolka in smokve.

Tujci drve v elegantnih avtomobilih po lepi cesti med mestoma Bilbao in San Sebastian. Ogledajo si, zavijejo v deželo, cerkve, ki stojijo na gričih, s štiriočnatimi zvoniki, z romanskimi in zgodnjegotskimi okni, z lepimi križevimi poti, ampak to ne ustvari baskiskemu ljudstvu nobene zveze z zunanjim svetom.

Španska Vendeja je kmečka dežela. Ima drugačne skrbi kakor glavno mesto. Španska vlada je le-tos vojaške vaje, ki bi se imele vršiti v srednji Španiji, preložila v deželo Baskov, da bi se čete privadile "gorski vojni".

NAPRAVA PROTI MORSKI BOLEZNI

V Trstu bodo splavili v morje nov parnik, ki bo lahko prevažal 3000 oseb in ki bo opremljen s posebno modernimi napravami. Med drugimi bo imel tako zvan "stabilizator", ki naj bi potnik varoval morske bolezni, ker se z njim opremljena ladja ne ziblje niti v hudih valovih. Ta stabilizator se je ba-je zelo dobro obnesel za manjše vojne ladje in za privatne jahte.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

"Ne Rabim Vas Več!"

Pravi foreman, če ne morete več tako delati kakor ostali.

Ne dajte mu prilike, da bi to rekel vam. Bodite sposobni. Vsak večer rabite slavnj, stari

PAIN-EXPELLER

Varstvena Reg. U. S. Pat. Off.

Masirajte svoje mišice z njim. Namažite se po prsih in preprečite prehlad. Zaščitite svoje delo z zaščito svojega zdravja. PAIN-EXPELLER vam bo pomagal.

35c in 70c Napredaj vsepovsod

ZAKAJ PADA JESENI LISTJE Z DREVE?

Zdaj je že vse listje porumenelo in kmalu bodo drevesa gola. Niti najboljše slikar si ne more izmisliti tako bujne mešanice barv, kakor zlata jesen! Na žalost traja ta krāsota samo kratek čas. List za listom pada z dreves. Tudi ob najlepšem vremenu, ko niti malo sapa ne piha, pada počasi list za listom na tla. Ali ste ob tem času kdaj opazovali drevesa?

Drevo se je že dolgo pripravljalo na jesen. Na koncu listnega pecala, prav tam, kjer se list drži veje, raste plast, čije celice imajo zmoglost, da se brez vsake poškodbe lahko ločijo drug od druge. Zdaj visi list samo še na pecljevnem živcu, ki je zelo krhek. Najmanjša sapica zadostuje, da se živce prelomi, časih pa zadostuje tudi sama teža lista. Odpadel list zapusti na veji majcen brazgotino, ki se kmalu zaraste z nizko plastjo plutovine.

Modra previdnost narave je ti-

sto, kar sili drevo, da golo preživi zimo. Listje je izhlapevalna naprava dreves. Korenine jim dobavljajo poleti svežo vodo, da se lahko živijo, in listi jo izhlapevajo. Posota samo kratek čas. List za listom pada z dreves. Tudi ob najlepšem vremenu, ko niti malo sapa ne piha, pada počasi list za listom na tla. Ali ste ob tem času kdaj opazovali drevesa?

Hrana, ki jo je poprej potrebovalo listje, se preseli v veje in v deblo samo. Tam čaka do pomladi, da pomaga mladim poganjkom rasti. V listih samih ostane le nepotreben sok, ki drevesu ne koristi.

Poleg tega je je golo drevo mnogo bolj odporno proti velikemu snegu. Gele veje imajo več moči in lažje držijo veliko težo snega. Če bi bili na vejah listi, koliko snega bi se tedaj nabralo na drevju! Veje in vrhovi bi se morali zlomiti pod težo snega! Da, zato pada jeseni listje z dreves!

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

6

(Nadaljevanje.)

Velečena gospica!

Oprostite moju predrznost, da vam pišem; toda nobene druge poti ne poznam, kako bi se z vami seznanil. Mogoče vam nisem popolnoma neznan in ako imate le majhno sled naklonjenosti do mene, vas iskreno prosim, da mi dovolite pogovor z vami. Določite kraj in čas. Moja častna beseda na to, da moja prošnja nima nikakih nespodobnih nagibov.

S hrepenenjem pričakuje vašega odgovora, sem vaš

pl. Wolf.

Ko je bilo pismo končano, mu je kot gorelo v roki in sam ga nese v najbližji nabiralnik. Dva dni se z Wolf zibal v upu in obupu. Tretji dan pa je prejel drobno pisemce, na katerem je bil z lupo pisavo napisan njegov naslov. Ves srečen ga nekaj časa opazuje, predno ga odpre. Konečno bere:

Gospod poročnik pl. Wolf!

Zanašajoč se na vašo častno besedo, vas prosim, da me počakate na pokopališču sv. Ane pod veliko lipo blizu pazničkove hišice in sicer v četrtek zvečer ob devetih. Prosim, da radi izbira časa in prostora ne mislite slabo o meni. Ne vem za noben drug prostor in tudi pozno pridem iz prodajalne.

M. W.

Goreče ga pritisne na svoje ustnice. — Vendar enkrat, sladko deklet!

III.

Konečno je bilo v četrtek zvečer; čudovito gorek pomladanski večer. Polna luna je metala svojo srebrno svetlobo na zemljo. V omamljivo dišečem bezgovem grmu je žvrgolel slavec svojo koprnečo pesem in v vejah je šumelo skrivnostno in tajinstveno. Že precej časa je hodil Wolf po označenem kraju sem in tja vedno gledajoč na uro, ako že ni prišel določeni čas. Neizmerno srečni občutki so ga obhajali; njegovo srce je tako vroče bilo v ljubezni do dekleta. Da bi saj kmalu prišla! Ali je mogoče pozabila na dogovor! Ali se je mogoče skesala?

Sede na klop — kje je vendar? Ali ne škriplje pesek pod lahnimi koraki? Poželjivo pogleda v ono smer in v majhni oddaljenosti vidi pred njim ona, ki jo je pričakoval, tresoča se in s povešenimi očmi.

Naglo skoči in ji hiti nasproti; toda skoro pobožno obstane pred njo. Kako sladka je bila! Njen krasni obraz, oblit z mesečino, se mu je zdel kot posebljena pesem. Konečno se odloči: stopi k njej in ko jo prime za obe roki, jo vpraša s tresočim glasom:

— O, deklet, povej, ali me imaš tudi ti tako rada, kot jaz tebe ljubim?

Tedaj pa obrne svoje čudovite oči popolnoma vanj in iskreno ji pride skozi njene ustnice:

— Ali bi drugače bila tukaj?

Poln ginjenosti jo stisne k sebi in ji pritisne dolg poljub na njene ustnice, katere mu je sama ponudila. Dekle pozabi na vse in sloni na njegovih prsih, dokler se konečno ne izvije iz njegovega objema.

— Kaj ti je, duša draga? — jo vpraša. — Ali se česa bojiš?

— Ne, — odgovori tiho.

— Kaj pa je vendar? Pridi, sediva in mi povej, kaj te teži. — Nežno jo prime okoli pasu, sede na klop in jo lahno posadi na svoja kolena. Voljno mu je vse to pustila. — Tako, draga moja, zdaj se izpovej.

— Gospod pl. Wolf —

— Kaj praviš? Ali ne moreš drugače reči? Nazivljaj me kratko Wolf!

Dekleta oblije rdečica, ko ji Wolf dvigne obraz in jo še enkrat vpraša. Tedaj pa pride skozi ustnice kot dih:

— Moj Wolf!

— Reči še enkrat, — jo prosi in nato ji večkrat poljubi to besedo z njenih ustnic, ki so bile tako mehke in nežne kot cvetlični list.

— Kako srečen sem, da te enkrat imam, — govori med poljubi, — tako nepopisno te imam rad in celo, ko te vidim, privrat. Takrat v cerkvi; ali še več?

— Ako vem! Poznam vas — tebe še mnogo bolj. Zadnjih osem dni pa sva se vsak dan srečala. — Nedolžen smeh se je pri teh besedah zibal po njenih ustnicah.

— Ti porednica, — in zopet jo poljubi, — zdaj pa mi moraš kaj o sebi povedati, Marija. — Kako dolgo si tukaj?

— Od prvega marca. Pa saj ne morem mnogo povedati. Moje življenje tukaj je precej enakomerno. V trgovini imam mnogo dela, da morem iti samo ob nedeljah na izprehod. Včasih grem tudi kam drugam. Včasih grem tudi v gledališče; to je moja najljubša zabava. Pogosto pa si tega ne morem privoščiti.

— Zdaj bo vse drugače, srček moj. Za to bom skrbel jaz.

— Ne, — ga zavrne, — ne, na noben način!

— In zakaj ne, dragica?

— Ne, tega ne morem sprejeti. Nočem delati tako, kot delajo druga dekleta iz trgovin, ne, ne morem! Gospod Wolf, ako zahtevate —

— Dekle, ali si pozabila, da sem tvoj Wolf?

— Dovolite mi malo časa, da se na to privadam. Mogoče bi bilo boljše, da niti ne poskusim. Kajti, kajti — kaj sem že prej hotela reči? Zdi se mi, da ni bilo prav, da sem prišla.

— Dekle,

— Da, ni prav, — pravi, — vedno pa sem omahovala, ali bi odgovorila na vaše pismo, ako naj sledim vaši prošnji.

— Marija, kaj ti je branilo?

— Zdaj sem prišla na sestanek, ker sem morala. — tiho nadaljuje, — toda čutim, da me ta korak veliko velja — spoštovanje do same sebe.

— Ne bodi otrok!

— Odgovorite mi na eno vprašanje, — ga naglo prekine, — ali bi kako damo iz družbe povabili na sestanek?

— Tega mi ne bi bilo treba, ker imam dovolj priložnosti približati se vsakemu, ki mi je kaj pri sreči, na plesu, pri večerji itd. Kako pa je to stebelj? Za teboj hoditi, ne česti te ogovoriti, da bi ljudje dobili priložnost o tem govoriti. — ne! V resnici mi ni preostalo nič drugega, kot prositi te za sestanek — na vsak način sem moral enkrat govoriti s teboj — tako ni moglo več dalje! Drugače bi skopnel v hrepenenju po tebi.

— Tako ni moglo iti dalje, — ponovi Marija tiho, kot sama za sebe.

— Kaj ne, zdaj sama izprevidiš, da nisem mogel storiti drugače. Zato nimaš nobenega vzroka, da bi se sramovala. Povedati sem ti moral, kako te imam rad, da si moja edina misel po dnevu in ponoči.

Nežno jo pogladi po njenih plavih laseh. Ljubeznjivo se mu nasloni na prsi in se oklene okoli njegovega vratu.

— O, Wolf, kako te ljubim! — mu šepetaje — tudi zaupam ti, da se ne šališ z menoj.

— Ne, pri Bogu ne, deklet! — pravi resno, — za samo mimogrede ljubimkovanje te je preveč škoda. Ljubim te z ono sveto ljubeznijo, katero da človek samo svoji ženi. Tukaj, vprico Boga ti prisegam, da te hočem imeti za svojo ženo!

— Wolf! — vzklíkne Marija; toda njen glas je kazal več strahu kot pa veselja. — Saj ne veš, kaj govoriš — ti, častnik, jaz modistinja. — saj to ni mogoče!

— Nemogoče ni, toda zelo težavno — tega si sam ne tajim.

(Dalje prihodnjic.)

LA FOLLETTEJEV OTROK UMRL

WASHINGTON, D. C., 10. novembra. — Deklica, katero je povila Mrs. La Follette, žena senatorja iz Wisconsin, je kmalu po porodu umrla. Mrs. La Follette ni v nikakoli nevarnosti.

VROČINA NA ZAPADU

CHICAGO, Ill., 9. novembra. Danes je na osrednjem zapadu vladala 'indijanska' vročina. V Pierre, S. D., Dodge City, Iowa, in St. Louis, Mo. je toplomer kazal 82 stopinj.

NEUMNA ŠALA

ROCK RAPIDS, Iowa, 10. nov. George Marnett se je postavljaj, da zna dobro streljati. Njegov prijatelj, James Dickinson, se mu je ponudil, da mu pusti ustreliti steklenico na svoji glavi. Marnett je bil ustreljen prenikno in zadel svojega prijatelja v glavo ter je bil na mestu mrtev.

VELIKA ITALIJANSKA BANKA

ROM, Italija, 10. novembra. — Ministrski svet je danes naznanil, da je ustanovil novo banko s kapitalom 500 milijonov lir (okoli 25 milijonov dolarjev). Namen banke je financirati industrije.

Ministrski predsednik Mussolini je predsedoval ministrski seji. Mussolini je rekel, da je zaradi sedanjih gospodarskih razmer bilo potrebno ustanoviti tako banko, da bodo z njeno pomočjo mogle "dihati" tudi druge banke.

KOZO—KRAVA ALI KRAVO—KOZA

Na svetu je zdaj vse narobe in zato ni čuda, da niti z domačimi živalmi ljudje niso več zadovoljni. Vsaj v Rusiji je tako.

"Krasnaja Gazeta" namreč poroča, da se merodajni boljševiški reformatorji posvetujejo, kako bi bilo mogoče povzdigniti živinorejo. Obravnavali so že več predlogov, med katerimi je eden zares revolucionaren. Gre namreč za predlog, naj bi vzgojili novo vrsto domačih živali, ki bi bolj odgovarjale duhu časa in potrebam ljudi, kakor naše sedanje domače živali. Stare domače živali naj bi šle v zaslužni pokoj. V tej smeri se baje že delajo posrečni poskusi, ki jih vodi prof. Liskun.

Prof. Liskun je izjavil, da bi potreboval moderni človek večje domače živali, kakor so sedanje. Njegovi poskusi so pokazali, da porabijo štiri domače živali, od katerih vsaka tehtja 200 kg. 70% krme več, nego bi jo rabila ena žival, ki bi tehtala 800 kg. Sedanje domače živali so za naše težke čase premajhne, potom križanja bi bilo treba vzgojiti nove, večje vrste. In ruskemu profesorju se je to baje že posrečilo. Križati je začel ovce z bikom in križance bo baje zelo prikladen za rejo. Pojde pa še dalje in s križanjem hoče spraviti na svet še več novih domačih živali. Tako hoče križati kravo s kozlom in pravi, da bo rezultat za javnost, pa tudi za krave in koze presenetljiv.

Profesor prepoveduje govoriti o njegovih načrtih kot fantaziji. Trdno je namreč prepričan, da se mu bo vse obneslo. Največje težave bodo po njegovem mnenju z imeni. Pako naj imenujemo novo domačo žival, izvirajočo od krave in kozla? Kozokrava ali kravokoz? In kaj bo, ko začne ruski profesor križati konje s prašiči? Originalnih idej boljševiškim reformatorjem res ne manjka.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

Odkritje Amerike, trdo vezano	60
mehko vezano	50
Praprčanove zgodbe	35
Pasti in zanki	25
Pater Kajetan	1.—
Pingvinski otok	60
Povest o sedmih obešenih	50
Pravica kladiva	50
Pabirki iz Roža (Albrecht)	35
Pariski zlatar	35
Prihajač, povest	60
Božalec, povest	25
Povesti, pesmi v prozi (Baudelaire)	1.—
trdo vezano	50
Po strani klobuk	40
Plat zvonca	40
Pri stricu	60
Prst božji	30
Patria, povest iz irske junaške dobe	30
Po gorah in dolinah	30
Pol litra vipavca	60
Poslednji Mehikanez	30
Pravljice H. Majar	30
Predtržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu	25
Prigodbe čebulice Maje, trda vez	1.—
Ptičje selivke, trda vez	75
Pred nevihto	35
Popolniki	60
Poznava Boga	30
Pirhi	30
Povodenj	30
Praski judek	25
Prisega Huronskega glavarja	30
Pravljice in pripovedke (Košutnik)	40
1. zvezek	40
2. zvezek	40
Prvic med Indijanci	30
Preganjanje indijanskih misijonarjev	30
Roman treh src	120
Roman zadnjega cesarja Habsburžana	120
Robinson	50
Robinson Crusoe	60
Revolucija na Portugalskem	30
Rdeča in bela vrtnica, povest	30
Rdeča megla	70
Rdeča kokarda	125
Slovenski saljivec	40
Slovenski Robinson, trd. vez	75
Sueški invalid	35
Sveča Genovefa	50
Solnce in senca	65
Skrivnost najdenke	35
Skozi srno Indijo	50
Sanjska knjiga, mala	60
Sanjska knjiga, (Arabika)	150
Spomini Jugoslovanskega dobrovolca, 1914—1918	125
Sredozemni, trd. vez	60
broš	40
Strahote vojne	50
Stiri smrti, 4. zv.	35
Smrt pred hišo	65
Stanley v Afriki	50
Spomin znanega potovalca	150
Stritarjeva Anthologia, broš	80
Sisto Sesto, povest iz Abrucev	30
Sin medvedjega lovca, Potopisni roman	30
Student naj bo, V. zv.	35
Sveča Notburga	35
Spisje, male povesti	35
Stezosledce	30
Sopek Samotarke	35
Sveča noč	30
Svetlobe in senca	120
Slike (Meško)	60
Seržant Diavolo, vez.	160
Spake, humoreska, trda vez	90

SHAKESPEAREVA DELA:	
Machbet, trdo vez	90
broširano	70
Othelo	70
Sen Kresne noči	70
SPLOŠNA KNJIZICA:	
St. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
St. 2. (Rado Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš	50
St. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 dej., broš	35
St. 4. (Cvetko Golar) Poletno klasje, izbrane pesni, 184 str., broširano	50
St. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Zolna in njegove družine, veselomodre ertice I, 72 strani, broširano	25
St. 6. (Novak) Ljubosumnost	30
St. 7. Andersoneve pripovedke, za slovensko mladino priredila Utrva, 111 strani, broš	35
St. 8. Akt štev. 113	75
St. 9. (Univ. prof. dr. Franc Weber) Problemi sodobne filozofije, 347 strani, broš	70
St. 10. (Ivan Albrecht) Andrej Termoe, reliefna karikatura in minulosti, 55 str., broš	25
St. 11. (Pavel Golia) Peterčkovce poslednje sanje, knjižna povest	35
St. 12. (Dr. Karl Engliš) Denar narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogris, 236 str., broš	80

12. novembra:	Dresden, Cherbourg, Bremen
13. novembra:	Aquitania, Cherbourg, Hamburg
14. novembra:	le de France, Havre
15. novembra:	Vulcania, Trst
16. novembra:	George Washington, Cherbourg, Hamburg
17. novembra:	New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
18. novembra:	Bremen, Cherbourg, Bremen
19. novembra:	New York, Cherbourg, Hamburg
20. novembra:	Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
21. novembra:	Olympic, Cherbourg, Rotterdam
22. novembra:	George Washington, Cherbourg, Hamburg
23. novembra:	Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
24. novembra:	Stuttgart, Cherbourg, Bremen
25. novembra:	Homerik, Cherbourg, Augustus, Napoli, Genova
26. novembra:	President Harding, Cherbourg, Hamburg
27. novembra:	Olympic, Cherbourg
1. decembra:	Paris, Havre
2. decembra:	Hamburg, Cherbourg, Hamburg
3. decembra:	Saturnia, Trst
4. decembra:	Majestic, Cherbourg
5. decembra:	Europa, Cherbourg, Bremen
6. decembra:	Leviathan, Cherbourg
7. decembra:	Milwaukee, Cherbourg, Hamburg
8. decembra:	President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg
9. decembra:	Deutchland, Cherbourg, Hamburg
10. decembra:	le de France, Havre
11. decembra:	Berengaria, Cherbourg
12. decembra:	Roma, Napoli, Genova
13. decembra:	Bremen, Cherbourg, Bremen
14. decembra:	New York, Cherbourg, Hamburg
15. decembra:	New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
16. decembra:	Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
17. decembra:	St. Louis, Cherbourg, Hamburg
18. decembra:	Vulcania, Trst
19. decembra:	President Harding, Cherbourg, Hamburg
20. decembra:	Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
21. decembra:	Aquitania, Cherbourg
22. decembra:	Europa, Cherbourg, Bremen
23. decembra:	Hamburg, Cherbourg, Hamburg

DVA VELIKA BOŽIČNA IZLETA V DOMOVINO

NA EKSPRESNIH OCEANSKIH VELIKANIH "PARIS" — 1. DECEMBRA

Pod osebnim nadzorstvom LOUIS GOLDBERG-a, člana našega newyorke. ga urada in —

"ILE DE FRANCE" — 11. DECEMBRA

pod strokovnjakim vodstvom JOSEPH-a MAJDIČ-a, člana naše agencije v Buchsu

NARAVNOST V HAVRE

Naglica — Udobnost — Postrežba — Izborna hrana

NIZKE CENE DO LJUBLJANE IN NAZAJ

"Paris" \$182.00 "Ile de France" \$186.00

Zajamčite sedaj prostore. Vprašajte našega bližnjega agenta za podrobnosti.

FRENCH LINE

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

St. 12. (Fran Milčinski) Mogočni prstan, narodna pravljica v 4. dejanjih, 91 str., broš	30
St. 14. (Dr. Karl Engliš) Denar, narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogris, 236 str., broš	80
St. 13. (V. M. Garšin) Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Zun, 112 str., broš	30
St. 15. Edmond in Jules de Goncourt, Renee Maupern	40
St. 16. (Janka Samec) Življenje, pesmi, 112 str., broš	45
St. 17. (Prosper Maricee) Verne duše v vrbah, povest, prevl Mirko Pretnar, 80 str., broširano	30
St. 18. (Jarosl. Vrchlicky) Oporoka lukovskega grajščaka, vesoljra v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradac, 47 strani, broširano	25
St. 19. (Gerhart Hauptman) Pa-topljeni zvon, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 strani, broš	50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gompaci in Komurasaki, japonski roman, iz češine prevl dr. Fran Bradac, 154 strani, broš	45
St. 21. (Fritolin Zolna) Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II, 73 str., broš	25
St. 22. (Tolstoj) Kreutzerjeva sonata	60
St. 23. (Sophokles) Antigone, žalna igra, poslov. C. Golar, 60 str., broširano	30
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broš	90
St. 25. Poslednji dnevi Pompejev, II. del	90
St. 26. (L. Andrejev) Črne maske, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broširano	35
St. 27. (Fran Erjavec) Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš	35
St. 28. Tarzan sin opic, trd. vez	120
St. 29. Tarzan sin opic, trd. vez	120
St. 31. Roka roko	25
St. 32. Živeti	55
St. 33. (Gaj Salustij Krisp) Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 strani, broš	50
St. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani	65
St. 37. Domače živali	30
St. 38. Tarzan in svet	1.—
St. 39. La Boheme	90
St. 47. Misterij duše	1.—
St. 48. Tarzanove živali	90
St. 49. Tarzanov sin, trd. vez	120
St. 50. Slika De Graye	120
St. 51. Slov. ba'ade in romance	80
St. 54. V metežu	1.—
St. 55. Namitljeni bolnik	50
St. 56. To in onkraj Sotle	30

St. 57. Tarzanova mladost, trd. vez	120
St. 58. Glad (Hansun)	90
St. 59. (Dostoevski) Zapiski iz mrtega doma, I. del	1.—
St. 60. (Dostoevski) Zapiski iz mrtega doma, II. del	1.—
St. 61. (Golar) Bratje in sestre	75
St. 62. Idijot, I. del (Dostoevski)	90
St. 63. Idijot, II. del	90
St. 64. Idijot, III. del	90
St. 65. Idijot, IV. del	90
Vsi 4 deli	325
St. 66. Kamela, skozi uho sivanke, veselolgra	45
Slovenski pisatelji II. zv.: Potresna povest, Moravske slike, Vojvoda Pero i Perica, Črtice	250
Tigrovi zobje	1.—
Tik za fronto	70
Talič, (Berk), trd. vez	75
Tri indijanske povesti	30
Tunel, soc. roman	120
Trenutki oddiha	50
Turki pred Dunajem	30
Tri legende o razpelu, trd. vez	65
Tri rože	80
Tisoč in ena noč (Rape) vez, mala izdaja	1.—

Tisoč in ena noč:

1. zvezek	130
11. zvezek	140
111. zvezek	150
3 KNJIGE SKUPAJ	375

Knjige pošiljamo poštne prosto

"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
NEW YORK

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET